

Depresja u kobiet

Prof. dr hab. Jan Tyłka

Klinika i Zakład Rehabilitacji Kardiologicznej i Elektrokardiologii Nieinwazyjnej, Instytut Kardiologii w Warszawie

Terapia marzec 2004, zeszyt nr 2, Temat: ZDROWIE KOBIETY

W 1820 roku J.E. Dominigue Esguird pisał: „Od czasów Hipokratesa nazywano melancholią obłąd charakteryzujący się ponurym nastrojem, przedłużającym się lękiem i smutkiem”.

We współczesnej literaturze psychologicznej czytamy, że depresja jest formą emocjonalnego i psychologicznego umierania. Osoby depresyjne tracą pragnienie życia. Popełniane przez nie samobójstwa mają wielorakie, nieświadome motywy. Próba destrukcji własnego „ja” jest wołaniem o pomoc, desperackim manewrem mającym na celu zwrócenie uwagi otoczenia. Samobójstwo jest świadomym działaniem, w którym ego obraca się przeciw ciału, ponieważ nie podporządkowuje się ono wyobrażeniom ego. Osoba popełniająca samobójstwo nie może dłużej żyć, gdyż nie toleruje siebie, otoczenia, negatywnych uczuć wewnętrznych. Uczucia te jest w stanie wyrazić tylko przez akt autodestrukcji (10).

Pełny artykuł w załączniku

[07_Depresja_u_kobiet.pdfDownload](#)